

Nog eefies daomespaerdie doen

Wà 's dat nou toch voor 'n titel, denk ie nou meschie. Nou, 'k zal 't je gelijk vertelle. Dat was iets wà me vaoder en ik saompies nogal is deeje toe 'k nog klaain was. Me moeder schemerde zô graeg in de voorkaomer op zon- en fêesdaege. Tusse licht en donker zatte me dan gezellig mè mekaor te wachte daer in de Jan Stêenstraet tot 't pikkedonker was en 't licht aangong. Daernae deeje we spellechies of gonge zitte leze of handwaareke. In dat haaleve uurtie schemere kroop 'k graeg bij m'n vaoder op schôôt. Hij kon mooi vertelle over z'n aige kwaojongestijd, mor ok spannende verhaole en sprooksies kwamme aan bod. As 't dan bedtijd was, kon 'k 't mêêstal nog wel eve rekke deur te vraege: "Papa, êêst nog eefies daomespaerdie doen?"

Mè fluisterende stem en hêël zachies bewegend mè z'n knieë begon die dan: "Dao-mespaerd-tie, dao-mes-paerd-tie." Dat was aereg leuk, want ik wiebelde op z'n knieë mee, mor wis nooit hoevel keer dat ie dà zou zegge. Dà kon veul kere weze, mor ok waainig. Dan inêêns: "He-re-paerd, he-re-paerd, he-re-paerd!" Dà gong d'r al hêël wat ruiger aan toe. Hadder hosse en hadderder praote. Oei, wà spannend, 'k wis ommers wel wat 'r zou gaon komme, mor nie hoeneer. Totdat... beljaot... "BOE-RE-KNOL! BOE-RE-KNOL!" Zô hôôg as tie kon, hief tie dan z'n knieë op en we bleve wild 'paerdrijje' tò me dubbeld van de lach nie meer konne. Was dat 'n idee và me vaoder of wier 't meer gedaen? Nou vrae 'k m'n aige ok af wie d'r meer van genoot, Pachie of ik...

Dà beurde zô 'n zeuventig jaer geleeje. Hoe is dat tegewoordig? Wà doen de vaoders nou voor leuks met de kleuters? Jaot, ze hebbe veul meer spelgoed en aanderande digitaole wonderappaote. Wat zijn ze handig, en wà zijn ze slim. Ze groeie op mè veul beeldschaareme en techniek. Toch zou 'k zô aereg graeg hore dat 'r nog aaltijd wor voorgeleze, dat 'r spellechies gedaen worre en dat 'r gezonge wordt. Wij hadde veul minder,

mor vermaakte ons ok kostelijk. Hêël veul ouweres praote mè plezier over d'r jeugd. Werschijnlijk wel mè wêêmoed en nostalgie, mor ze zijn tevreeje en dankbaor. Hoe zalle die kleuterties và nou over zeuventig jaer trugkijke? Eên ding hoop 'k wel en gun 'k ze ok. Dà ze in 2090 nè zukke mooie herinneringe zalle hebbe! Wie weet ok wel aan daomespaerdie?

Korrie Lissenburg